

JESIENNY DZIEŃ WSPÓLNOTY DIAKONII DIECEZJALNYCH

15-16 listopada 2024

„Spes non confundit” czyli misja niesienia nadziei

WPROWADZENIE

Franciszek, bulla ogłaszająca jubileusz zwyczajny roku 2025 *Spes non confundit*, 1.

„Spes non confundit”, „nadzieja zawieść nie może” (Rz 5, 5). W imię nadziei Paweł Apostoł napełnia odwagą chrześcijańską wspólnotę Rzymu. Nadzieja jest również głównym przesłaniem zbliżającego się Jubileuszu, który zgodnie ze starożytną tradycją papież ogłasza co dwadzieścia pięć lat. Myślę o wszystkich pielgrzymach nadziei, którzy przybędą do Rzymu, aby przeżyć Rok Święty, a także o tych, którzy nie mogąc dotrzeć do miasta Apostołów Piotra i Pawła, będą go obchodzić w Kościołach partykularnych. Niech to będzie dla wszystkich wydarzenie żywego i osobistego spotkania z Panem Jezusem, „bramą” zbawienia (por. J 10, 7.9); z Tym, którego Kościół ma misję głoszenia zawsze, wszędzie i wszystkim jako „naszą nadzieję” (1 Tm 1, 1).

Wszyscy mają nadzieję. Nadzieja jest obecna w sercu każdego człowieka jako pragnienie i oczekiwanie dobra, nawet jeśli nie wie, co przyniesie ze sobą jutro. Nieprzewidywalność przyszłości rodzi jednak niekiedy sprzeczne uczucia: od ufności do lęku, od pogody ducha do zniechęcenia, od pewności do zwątpienia. Często spotykamy osoby zniechęcone, które patrzą w przyszłość ze sceptycyzmem i pesymizmem, jakby nic nie mogło dać im szczęścia. Oby Jubileusz był dla wszystkich okazją do ożywienia nadziei. Słowo Boże pomaga nam znaleźć ku temu powody. Pozwólmy, aby poprowadziło nas słowo, które Apostoł Paweł napisał właśnie do chrześcijan Rzymu.

Podczas najbliższego Dnia Wspólnoty Diakonii Diecezjalnych chcemy „zająć się” nadzieją. Spodziewamy się, że owocem naszego spotkania będzie, po pierwsze, dostrzeżenie obszarów, gdzie świadectwo nadziei jest dziś szczególnie potrzebne. Po drugie, spróbujemy określić, w jaki sposób możemy, jako członkowie diakonii Ruchu Światło-Życie, stać się pielgrzymami nadziei i pomóc innym w przejściu od lęku do ufności, od zniechęcenia do pogody ducha, od zwątpienia do pewności.

Przyjętą metodą spotkania będzie rozbudowana ewangeliczna rewizja życia. Jej pierwszy etap „widzieć” zostanie zrealizowany w małych grupach.

Etap „osądzić” przyjmie formę konferencji.

Etap „działać” podjęty zostanie podczas spotkań w grupach diakonijnych.

PRZED DWDD

Zachęcamy do zapoznania się z treścią bulli papieża Franciszka *Spes non confundit*:
https://www.vatican.va/content/francesco/pl/bulls/documents/20240509_spes-non-confundit_bolla-giubileo2025.html

PRZEBIEG DWDD

Piątek, 15.11

Według lokalnych propozycji.

Sobota, 16.11

- 1) Jutrznia
- 2) Zawiązanie wspólnoty, przedstawienie się według diecezji
- 3) Wprowadzenie w temat DWDD

Krótkie, 5-minutowe wprowadzenie w temat, wyjaśniające, czym jest nadzieja chrześcijańska oraz zapowiadające obszary, po których porusza się Franciszek w bulli *Spes non confundit*.

- 4) WIDZIEĆ = Spotkania w małych grupach

Ten etap przeprowadzamy w małych (4-5 osobowych) grupach. Dzielenie można przeprowadzić na sali ogólnej, bez rozchodzenia się do innych sal. Każda grupa dostaje dwie kartki formatu A4: jedna białą i jedna zieloną (z braku zielonych można, rzecz jasna, dokonać innych oznaczeń).

Pytania do dzielenia:

Nadzieja i brak nadziei. Jakie widzimy przykłady w świecie i w najbliższym naszym otoczeniu. Wypisujemy na kartce zielonej przykłady nadziei, które już widzimy, które już się dzieją. Na kartce białej zapisujemy przykłady braku nadziei lub obszarów i sytuacji, gdzie jest ona dziś szczególnie potrzebna (np. wojny, ubóstwo, cywilizacja śmierci itd.).

Jeśli jest taka możliwość, kserujemy po spotkaniu kartki z wnioskami grup w tylu egzemplarzach (minimalnie), ile będzie spotkań w grupach diakonijnych. Można też powiesić kartki z wnioskami w jakimś widocznym miejscu, aby do czasu spotkań popołudniowych każdy miał szansę się z nimi zapoznać i ew. zrobić zdjęcie.

- 5) OSĄDZIĆ = Konferencja

Konferencja na temat nadziei (w nawiązaniu do treści bulli *Spes non confundit*)

- Dlaczego temat nadziei jest dzisiaj tak ważny?
- Dlaczego temat nadziei jest ważny dla Kościoła? (Wspomnieć np. o encyklice *Spe salvi*)
- Jakie najważniejsze wątki podejmuje Franciszek w bulli *Spes non confundit*?

6) Namiot spotkania

Rz 5, 1-11.

7) Eucharystia

8) DZIAŁAĆ = Spotkania w grupach diakonijnych (krąg filialny i diakonie specjalistyczne)

Pytanie do dzielenia: Jak być pielgrzymami nadziei?

W miarę możliwości odnosimy się do wcześniejszych treści, które już zostały zaprezentowane podczas DWDD.

Odnosimy się do dwóch wymiarów diakonii:

- Jakie widzimy zadania dla wszystkich członków Ruchu?
- Jakie są szczególne zadania dla naszej diakonii?

Wnioski zapisujemy i po prezentacji na podsumowaniu przekazujemy je w formie pisemnej sekretarce filii.

9) Podsumowanie pracy w grupach diakonijnych, ogłoszenia

10) Nieszpory

MATERIAŁY DO KONFERENCJI

- *Katechizm Kościoła Katolickiego*, punkty 1817-1821, 2090-2092.

Wybór:

KKK 1817 Nadzieja jest cnotą teologalną, dzięki której pragniemy jako naszego szczęścia Królestwa niebieskiego i życia wiecznego, pokładając ufność w obietnicach Chrystusa i opierając się nie na naszych siłach, ale na pomocy łaski Ducha Świętego. "Trzymajmy się niewzruszenie nadziei, którą wyznajemy, bo godny jest zaufania Ten, który dał obietnicę" (Hbr 10, 23). On "wylał na nas obficie (Ducha Świętego) przez Jezusa Chrystusa, Zbawiciela naszego, abyśmy, usprawiedliwieni Jego łaską, stali się w nadziei dziedzicami życia wiecznego" (Tt 3, 6-7).

KKK 1818 Cnota nadziei odpowiada dążeniu do szczęścia, złożonemu przez Boga w sercu każdego człowieka; podejmuje ona te oczekiwania, które inspirują działania ludzi; oczyszcza je, by ukierunkować je na Królestwo niebieskie; chroni przed zwątpieniem; podtrzymuje

w każdym opuszczeniu; poszerza serce w oczekiwaniu szczęścia wiecznego. Żywa nadzieja chroni przed egoizmem i prowadzi do szczęścia miłości.

KKK 2090 Gdy Bóg objawia się i wzywa człowieka, nie może on własnymi siłami odpowiedzieć w sposób pełny na miłość Bożą. Powinien mieć nadzieję, że Bóg uzdolni go do odwzajemnienia Mu miłości i do działania zgodnie z przykazaniami miłości. Nadzieja jest ufnym oczekiwaniem błogosławieństwa Bożego i uszczęśliwiającego oglądania Boga; jest także lękiem przed obrażeniem miłości Bożej i spowodowaniem kary.

- Franciszek, bulla ogłaszająca jubileusz zwyczajny roku 2025 *Spes non confundit*, dostęp online: https://www.vatican.va/content/francesco/pl/bulls/documents/20240509_spes-non-confundit_bolla-giubileo2025.html

Uzupełniająco:

- Benedykt XVI, encyklika o nadziei chrześcijańskiej *Spe salvi*, dostęp online: https://www.vatican.va/content/benedict-xvi/pl/encyclicals/documents/hf_ben-xvi_enc_20071130_spe-salvi.html